

Klubb med erfarenhet

De flesta har nog hört talas om Volvo Lastvagnar Veteranfordonsklubb. De lastbilar man förfogar över är flitiga deltagare på olika rally och sällskapet har blivit lite av en institution i veteranlastbilskretsar. Vi fick komma på besök och höra framgångssagan.

Av Bo Norvinge (text och foto)

Välkända fordon som ofta deltar på veteranrallyn och träffar väcker lätt nyfikenheten på vad eller vilka som ligger bakom ett så stort antal välbevarade och fint renoverade ekipage. Volvo Lastvagnar Veteranfordonsklubb är en av dessa institutioner.

Sammanlutningen är en ideell förening för anställda eller tidigare anställda i Volvo Lastvagnar och dess dotterbolag. Klubbens syfte är att bevara äldre Volvolastbilar genom att renovera, underhålla, äga och förvalta fordonen samt delta med dessa i olika aktiviteter och att arrangera rallyn. En annan viktig bit är också den sociala samvaron mellan medlemmarna.

– Vi är närmare 150 medlemmar men kanske 10 riktigt aktiva som brukar jobba med bilarna i verkstaden på måndagarna som är våra hobbydagar, förklarar Jan Johnsson när han leder oss in på Volvo Lundbyverkens område på Hisingen i Göteborg.

Jan har 37 år bakom sig på Volvo Lastvagnar och Volvo Bussar. Bland annat var han projektansvarig under utvecklingen av Volvo FH som lanserades 1993. Idag är ►

Det spikas, skruvas, slipas och bitarna provas på flaket till PV61:an. Lars Grehn mäter ut var framstammen ska sitta. Rustan Olofsson och Håkan Hylltner skruvar vidare.

I verkstaden arbetar klubben med Volvos lättlastare, en Volvo PV61 från 1950 som tjänstgjort hos en grönsakshandlare i Södertälje.

Gamlingen i klubbens samlingar är denna Volvo LV81 DS från 1934 som förvärvades våren 2000. Den renoverades noggrant med gott resultat.

En Volvo F85 skänkte Rang-Sells till Volvo. Den har ramlat ur registren men klubben jobbar på att få den körbar.

Renovering nummer fem respektive fyra. Klubbens egen F88 från 1965 och museets G89 från 1974 garagerade på Arendal.

Bernt Forsberg och Bent Pedersen byter servocylinder till bromsarna på Volvos F85 slamsugare.

Volvos dubbelväxel för 88:an var ovanlig. Ett utställningsexemplar finns i lokalen och en sitter också monterad på klubbens F88.

Detaljerna är viktiga för ett bra helhetsintryck på en renoverad veteranbil.

Sekreterare Lars-Gunnar Johannesson i en salig blandning av reservmotorer och uppskurna demonstrationskomponenter.

han pensionär och ordförande i veteranfordonsklubben.

– Sedan står vi för bemanning av Tunga Rallyt Väst. Då försöker vi locka med fler och kan bli närmare 50 engagerade med dem som kör bilarna. Vi försöker också ha film- och andra temakvällar, och ibland också dagsutflykter, berättar Jan.

I samlingarna ingår en LV81 brandbil från 1934, en välkänd L399 Titan från 1954 med släp, en TL31 militärbärgare och senaste tillskottet, en F88 dragbil från 1973. Därtill ska läggas ytterligare alla lastbilar som ingår i Volvomuseets samlingar vilka man sköter om.

Volvo Lastvagnar Veteranfordonsklubb har tillgång till en liten verkstad inrymd på området kallad Spetsbågen alldeles vid X-hallen som togs i bruk 1953, då Skandinaviens största industribyggnad. 1983 flyttades huvuddelen av samsamansättningen därifrån till Tuveverken men N-vagnarna och slutligen CH230 (för Schweiz) byggdes där fram till 1986. Idag pågår annan Volvoverksamhet i fastigheten.

– Här började vi 1999. Klubben bildades för att renovera våran Titan och verkstaden har vi haft dispositionsrätt till sedan dess, berättar Jan när vi går in i lokalen som tidigare varit någon slags specialverkstad, nu lämnad fullt brukbar och välutrustad med travers och möbleman.

Direkt när vi kommer in igenom dörren möts vi av en vackert blå Volvo PV61 pickup från 1950 som har varit nere i sina beståndsdelar och ramren, och därifrån uppbyggd igen.

– Resonemanget har varit att märka upp den med tanke att ha den som reklampelare för Volvomuseet och klubben. Och att använda den som tjänstebil till exempel om vi ska till posten, säger Jan.

Det är en kärntrupp på 5-10 stycken, fler kan vi inte vara här. Visst, det skulle varit bättre med en större lokal men denna fungerar.

1946 lanserades PV60 som en efterträdare till PV57. 500 chassier tillverkades innan modellen gick ur produktion 1950 och alternativet till chassikunderna stod till PV445 som blev mycket populär.

– Det är en grönsakshandlare i Södertälje som har haft den. Den var grön innan, förklarar Rustan Olofsson samtidigt som han rotar i en låda efter bilder på snarlika varianter av PV61.

– Vi har gjort lite annat med flakets baklän och framstam, lite mer rundat, berättar Rustan och pekar på bilder på renoverade flak.

Bakskärmarna kommer från en PV60 och har breddats.

– Det är Lars Grehn som gör alla sådana plåtarbeten, förklarar Jan och tillägger att Lars är känd i bilplåtslagarkretsar i Göteborg. – Han har ett förlutet i prototypverkstaden. Det är så med alla, att de kommer någonstans ifrån. Alla är gamla produktions- eller verkstadsgubbar, förklarar Jan.

PV61:an är alltså renoverad från grunden. Hytten är klar men ännu kan ingen svara på vem som byggt den då typplåt, som avslöjar tillverkaren, saknas. Flaket är kvar att bygga färdigt och det är just det som Rustan Olofsson, Håkan Hyltner och Lars Grehn har fullt upp med när vi kommer på besök.

– Den skulle bli klar till årets säsong, men det blir nog till nästa år. Men vi har aldrig varit närmare klara än vad vi är nu, säger Jan lite skämtsamt.

Bredvid pickupen står en F85 slamsugare som en gång skänkts till

Volvo av Rang-Sells. Med den är det fullt i verkstaden.

– Det går att ha två stycken lastbilar här samtidigt. F85:an ska inte renoveras i nyskick utan hållas i bruksskick för att kunna köras med, understryker Jan och öppnar dörren för att kika in i dåtidens förarmiljö.

– Det är aldrig någon som riktigt tagit i den, men den var med i System 8-utställningen just för att visa att det inte bara fanns F88.

Måndagar är alltså klubbens arbetsdagar. Andra dagar står det tomt såvida ingen absolut vill jobba. Men kommer man hit en måndag är det alltid någon här och håller på med servicearbeten eller renoveringar.

– Det är en kärntrupp på 5-10 stycken, fler kan vi inte vara här. Visst, det skulle varit bättre med en större lokal, men denna fungerar, medger Jan.

– En del ondgör sig att renoveringarna tar lång tid. Men jag kan inte beordra folk hit. Det tar den tid det tar, menar Jan.

Sedan 1999 har klubben renoverat tre lastbilar, ett släp och brandbilen. Och nu håller man alltså på med Volvos pickup. Den välkända G89:an med tipp och kran var också Volvos, annars är det klubb-bilar.

– Men vår strategi är att vi inte ska ha fler egna bilar nu. Det räcker med de vi har. Nu kan vi leka med företagets bilar, säger Jan.

Han förklarar också att det är en del som behöver göras med bilarna som börjar få en del år bakom sig sedan de renoverades.

Volvo Lastvagnar Veteranfordonsklubb har i sig egen samling ingår en LV81 brandbil från 1934, en TL31 militärbärgare i originalskick, en L399 Titan från 1954 med släp och senaste tillskottet, en F88 dragbil från 1973.

► Förutom verkstaden finns i lokaler en liten kontorsplats och längre in också ett personalutrymme med ett långt fikabord som tidigare använts för klubbens möten. Allt omgivet av hyllor och arkivskåp.

– Folk hör ofta av sig till museet om reservdelar och de skickas vidare till mig. Men vi sitter i samma sits och måste också

ut i buskarna och leta. Vi har inget reservdelslager eller sådan försörjning från Volvo, betonar Jan och drar lite slumpmässigt ut en av arkivlådorna ur en av flera plåtskåp som står uppställda på rad utmed fikabordet.

– Här har vi ritningar och inbundna årgångar av Ratten, säger Jan och tar fram ett trevligt tändsticksplån från lastbilsintroduktionen 1983.

Vi går djupare in i personalutrymmet till flera bokhyllor fullpropade med pärmar. Trä-, plast- och plåtryggar samsas med kataloger

och böcker i en färgrik blandning. Man har fått in sådant som andra har velat slänga. Det mesta är servicelitteratur som kan komma till

Bernt Forsberg, Rustan Olofsson, Håkan Hyltner, Jan Johnsson (bakre raden), Lars Grehn och Bent Pedersen (främre raden) är några av klubbens mest aktiva.

användning vid arbeten med fordonen, men Jan ger också exempel på material som aldrig lär bli till nytta.

– Här finns en Truck Sales Manual, sådan som säljarna hade. Här finns labbrapporter och annat högt och lågt, berättar Jan och får en bekymrad min i ansiktet.

– Vi hittar ju inget i detta och vet inte vad vi har. Min uppfattning

är att mycket ska till arkivet och inte stå här. Det är bättre att få ut till arkivet så det blir sökbart. Lars Gerdin på arkivet var här och hämtade fem flyttkartonger, men han kunde inte ta med sig mer.

– Det var mest foto och VHS-filmer, berättar Jan och bläddrar igenom en pärm med fotonegativ på system 8-bilar som blivit kvar.

Vi vänder tillbaka men stannar

Jan Johnsson öppnar en av trälådorna innehållande riktigt gamla växellådor och funderar på vilken modell de tillhör.

Verkstaden ser ut som en verkstad ska. Mycket fanns när klubben flyttade in men man har kompletterat med en del kurlösa.

Folk hör ofta av sig till museet om reservdelar och de skickas vidare till mig. Men vi sitter i samma sits och måste också ut i buskarna och leta.

till vid en plåthylla full av original-embles i sina förpackningar och gör oss lite tid att rota bland rariteterna.

– Första tiden var vi här när vi inte hade lokaler ute vid museet. Här inne hade vi alla våra möten tidigare, säger Jan.

Han berättar vidare om de första åren då museet och klubben hade sina fordon lagrade i den anrika X-hallen lite på undantag. Därefter hyrde Volvo en ouppvärmd lokal på Götaverkens gamla pannverkstad innan den skulle användas till annat. Man löste det hela genom att upplåta en av museets lokaler.

Idag finns de oexponerade tunga delarna ur museets samlingar och klubbens fordon i ett före detta publikationsförråd i vilket även kontor och en fin konferenslokal upplåtits. Fortfarande i samma byggnad som Volvomuseet.

– Den lösningen fungerar väldigt bra. Speciellt närkontakten med museet. Vi har fått väldigt bra dialog med museet. Vi jobbar i symbios och hjälps åt med utställningar och event, förklarar Jan som många gånger får rycka in när någon av museets lastbilar ska ut på uppdrag.

Självfallet kräver besöket också en tur till förvaringsplatsen för fordonen. Det innebär en åtta kilometer biltur från Lundbyområdet till Arendalsområdet där Volvomuseet och förråden finns.

Jan visar in i lokalen som är ljus och luftig. Här är stora delar av Volvos tunga historia samlad och här finns företagets och klubbens lastbilar. Allt från 30-talare till FH generation 4, hela bilar, lösa hytter,

orenoverade och renoverade fordon, långmilare, lågmilare och prototyper.

– Vi försöker ha faddrar till varje bil, någon som känner mer för en bil. Det handlar inte om att de ska renovera motorer utan mer kolla upp så lampor fungerar, säger Jan när vi vandrar bland klenoderna.

Här förvaras även klubbens senaste renovering, som sagt en Volvo F88 från 1973 som tidigare gjort tjänst på Luftfartsverket i Kiruna. Vidare hittar vi en Bärgningsterrängbil 965 - TL31 /L3164 från 1962 som är orörd. Vidare brandbilen från 1938 och Titanen från 1954 som var den första klubben renoverade.

Till det stora förrådet hör också ett mindre låglager perfekt för att lagra alla demonstrationskomponenter och reservdelsmotorer.

– Det är reservdelar och grejer som varit med på introduktionerna och vi har räddat det som gått att rädda, förklarar Jan och visar en reservmotor med växellåda till Titanen.

Vid sidan av lagret har även upprättats en del som håller en ordentlig uppsättning servicelitteratur och innanför glasfönster finns klubbens fina konferenslokal med ett litet kontor. I lokalen hålls alla möten och andra aktiviteter som filmkvällar och föredrag.

– Vi gör något för dem som inte är med och mekar. Och varje kvartal skickar vi ut ett nyhetsbrev om vad som har hänt och vad som ska hända, berättar Jan.

Men nu är årets träffsäsong i full gång och den unika samlingen av Volvolastbilar ska ut och visas upp.□

Klubben har åtagit sig att renovera bromsarna på museets FN-vita Volvo L430 Trygge från 1965. Det görs på plats inne i förrådet.